

Kind-skallet

Medlemstidning för Kind BK

Nr 2 2007

Postadress:

Kind BK
Ebbarp, Västergården 5
512 92 Svenljunga

PG 384382-8

Telefon klubbstuga
0325-62 80 41

www.kindbk.se

Medlemsavgifter 2007
Helbetalande medlem 390:-
Delbetalande medlem 140:-
(medlem i annan brukshund-
klubb
eller bruksavelsförening).
Av medlemsavgiften går 250:-
till SBK centralt,
klubben får behålla
140:-/medlem.

**Info om Kindskalet;
Ansvarig utgivare**

**Ordförande
Tidningsredationen består av;**

**Camilla Nilsson
Lena Josefsson
Nettan Andreasson
Caroline Rundblad**

**Layout & grafisk form
Lena Josefsson**

**Tryck (Digitaltryck)
Fyra Punkter, Värnamo
Upplaga - 150 - 250 ex.
Utkommer 2-4 ggr/år.
Material lämnas till redaktionen
via mail till;
skotskvallhund@hotmail.com
lena@gefa.se
jeanette.andreassen@telia.com
carro_grr@hotmail.com**

**Omslagsbild:
Casper**

Hej på er klubbkamrater!

Sen förra tidningen har det varit full rulle på klubben; sjuhärads-mästerskap, kindlägret, nya kursstarter och rottweiler SM. Mer om detta kan ni läsa om i denna tidning. Att vår nya världsmästare i IPO för rottw., Fredrik Bjurklint, även tog hem seger i SM var kanske inte helt otippat, grattis önskar vi Fredrik och Nora. SM för rottweiler var ett väldigt stort arrangemang för oss att anordna, men med hjälp av många funktionärer tog vi oss i hamn och jag hoppas och tror att de som kom och tävlade var nöjda med vår insats. Fint pr fick klubben även i radio och tidningar.

Glöm inte att skriva in era resultat från årets tävlingar i pärmen på klubben innan årets slut, många fina priser delas ut på årsmötet.

Tanken är att Kindskalet ska komma ut två gånger per år nästa gång blir till våren 2008. Är du trött på att se samma gamla nunor, hundar och skribenter i tidningen, är du mer än välkommen att bidra med egna texter och bilder! Har du något du vill dela med dig av är det bara att maila någon av oss fyra i infokommittén.

Tack för oss
Camilla, Caroline, Lena och Net-
tan

Annonsera i skallet

Vi vill gärna ha annonsörer till vår tidning och här nedan hittar du de mycket förmånliga annonskostnaderna.

Vill ni hjälp att fixa er annons så ordnar vi detta också.

Alla priser gäller företag, privatannonsering enligt ök.

**2 000:-/helsida/år
1 000:-/halvsida/år
250:-/kvartssida/år**

Sommaren är kort – det mesta regnar bort”... sjunger Tomas Ledin och det var precis vad som hände med sommaren 2007. Vi nordbor är ju i ganska stort behov av att få åtminstone några soltimmar per år så det känns lite som att vi blev snuvade på konfekten i år. Självt jag i Italien och vandrade i Val Gardenas bergskedjor juni och fick därmed lite sol och rekreation, vilket var jätteskönt.

Jag hoppas innerligt att alla ni andra också har lyckats få till lite semester med hyfsat väder.

Vårens aktiviteter avverkades i rasande fart, bl a var vi på Elfsborgs BK och försökte efter bästa förmåga försvara förra årets vinst i Sjuhärads-mästerskapen, tyvärr nådde vi väl inte ända fram, men vi kämpade väl och hade nog tidernas modigaste lag. Det var inte många som var klara för sin uppgift, men ställde upp ändå för

klubbens bästa. Vi som var med hade en mkt trevlig dag hos Elfsborg som också firade sitt 10-års jubileum.

Vi hade också en städ och fixardag i början på maj, den hade föregåtts av en hel massa skogs och sly röjning av i huvudsak Ove och Anders, och vi som var med den dagen hade en väldig massa ris att dra ihop... Resultatet blev helt fantastiskt, plötsligt syntes björkdungarna med sin matta av vitsippor runt appelplanen, jättefint! Vi hade också grävmaskin igång under dagen och arbete med att dränera appelplanen påbörjades med dikning runt om.

Jubileumsläggret lockade ett stort antal deltagare, Anna & Co i lägerkommittén hade verkligen lyckats få in jätteduktiga instruktörer. Det regnade nästan hela veckan, men ingen klagade, tvärtom alla var jättenöjda och det tyder på att det var kvalitet på träningen. Kan man våga hoppas på en repris kanske?

En stor del av våren och sommaren har självklart ägnats åt förberedelser inför SM:et för rottweiler som gick av stapel 7-9 september.

Det arrangemanget blev oerhört mycket större än vi förväntat oss och vi som jobbade med det hade helt klart lite ont i magen ju närmare tävlingen vi kom. Men, som vanligt när vår klubb tar tag i något blev det jättebra, de som tävlade var djupt imponerade. Självt jag helt fascinerad av alla funktionärer som ställde upp, det var både klubbmedlemmar och icke medlemmar.

Alla gjorde verkligen sitt bästa och man kan inte annat än vara stolt över en klubb som vår!

Nu blir det lite lugnare en kort period på klubben efter att kurserna är slut och tävlings-säsongen är över, men det planeras en hel del aktiviteter för oss medlemmar i lite olika former, se inne i tidningen.

Ta nu väl hand om er själva och fyrfotningen i höst-mörket!

Lena

Raija i kökskommittén skickar sina varmaste hälsningar och tack till sin personal under SM-för rottweiler, ni var fantastiska!!

...och vi i arbetsgruppen som förberedde SM:et är inte sena med att instämma..... tusen röda rosor till alla och envar som bidrog till att Kind BK ännu en gång stod värd för ett enormt stort arrangemang som blev jätte-lyckat. Tack!

Hund-val(p)?

Blandras, renras, oregistrerad?
Som blivande hundägare möts du av en förvirrande uppsjö av hundraser att välja mellan, och som om inte de flera hundra rena raserna vore nog, så finns det alla möjliga sorters raskombinationer. Somliga har givits fantasifulla namn av sina respektive uppfödare, så som "Labradoodle" för blandning mellan labrador och pudel, eller "Schabrador" om kombinationen schäfer och labrador. De påhittade rasnamnen för olika korsningar är positiva i det avseendet att namnet oftast förklarar eller ger en hint om vilka raser som finns i hunden, men det kan också vara missledande för den nya valpspekulanten som kan förledas att tro att det faktiskt rör sig om en renrasig hund.

Den hundköpare som funderat färdigt och beslutat sig för en renrasig hund, stöter också snart på begrepp som "registrerad" och "oregistrerad". Vad är egentligen skillnaden och är det ena bättre än det andra? De är av samma ras och ser likadana ut, men den oregistrerade hunden är billigare varför det kan kännas mer lockande att välja den. Valet är ditt eget och den oregistrerade hunden kan vara precis lika bra som den registrerade, men det är ändå en god idé att ta en stund till att reflektera över varför den oregistrerade valpen inte får stå med i SKKs register och ha en stamtavla.

SKK och rasklubbarna har regler och riktlinjer som en uppfödare måste följa för att få inregistrera sina kullar i SKK. De reglerna är till för hundarnas skull, både tiken, valparna och rasen som helhet. De ser till att den avel som bedrivs är seriös, kompetent och djurvänlig. Som köpare av en blandras

eller oregistrerad valp har du inga garantier för att den avel som ligger bakom just din valp har varit kunnig eller att uppfödaren har följt de riktlinjer som satts upp i syfte att värna om och skydda våra djur. Du kanske, helt omedvetet och i god tro, stödjer en djurhantering eller avel som varit rent förkastlig genom att köpa valp hos den mindre nogräknade uppfödaren.

Den absolut vanligaste anledningen till att en kull renrasiga valpar inte registreras, är att en av eller båda föräldrarna inte uppfyller de absoluta minimikrav som är aktuella för rasen i fråga. Dessa krav kan vara att föräldrarna kontrolleras för ärftliga sjukdomar och defekter som, vid förekomst, i mycket hög grad nedärvs av avkomman. Det kan röra sig om en exteriör bedömning som visar att hunden inte avviker allt för mycket från rasstandarden. Många raser har också krav på en känd mental status och/eller ett för rasen lämpligt arbetsprov. Dessa absoluta minimikrav för valpregistrering är en försäkran om att vi även fortsättningsvis tar fram friska, mentalt bra och rastypiska hundar. Den uppfödare som avlar fram valpar som inte går att registrera använder då, för det mesta, ett hundmaterial som i avelssammanhang är undermåligt. Det finns alltså en god anledning till att oregistrerade valpar kostar mindre än registrerade.

Vid köp av blandras, var noga med att verkligen sätta dig in i samtliga av de raser som ingår i din framtida valp. Lär dig allt om de olika rasernas ursprung, temperament, egenskaper och behov. Om du till exempel känner att du av någon anledning inte kan eller vill ha en renrasig border collie,

köp då inte heller en rasblandning där border collie ingår. De olika raserna i en blandis "tar inte ut" varandra som många tror. Kanske köper du en blandras mellan golden retriever och border collie i hopp om att få det bästa av båda raser; borderns intelligens och dresserbarhet i kombination med retrievernens lite sävligare temperament och lämplighet som barnhund. Även om sådana lyckade rasmixer förekommer så är motsatsen minst lika vanlig. Det är ju trots allt slumpen, och inte din eller din uppfödarens vilja, som avgör vilka egenskaper som hamnar i vilken valp och i hur hög grad.

Tävla med blandras?

Som aktiv hundägare faller det sig ofta naturligt att ta klivet ut på tävlingsplanen då man kommit en bit på väg i sin träning. Detta oavsett om det är en rasen eller blandrasig hund man har i andra ändan av kopplet. Så hur fungerar det då? Får man tävla med en blandras? Naturligtvis får du det! Du och din blandrasiga vän är välkomna på tävlingar inom bl.a. agility, lydnad, viltspår, freestyle mm. Dock har blandrashunden sina begränsningar (i tävlings-sammanhang räknas även den oregistrerade renrasiga hunden som blandras). Den får till exempel aldrig erhålla titeln "Champion" inom någon disciplin och den får heller inte deltaga på bruksprov eller utställningar. För den som ser tävlandet som en bisyssla eller som över huvudtaget inte är intresserad av tävlingsverksamhet är detta av minde betydelse men hör du till dem som verkligen går in för träningen, som satsar och som vill nå långt, borde det rimligtvis vara en renrasig hund som valet till slut faller på.

Smuggelhundar

Det ökade intresset för framförallt små dvärghundsraser som till exempel chihuahua har gett ny fart åt den illegala hundsmugglingen. Dvärgrasernas stora popularitet har gjort att det numera finns stora pengar att tjäna för dem som smugglar in valpar eftersom folk är beredda att betala en ansevärd summa för en valp av "rätt" ras. Uppfödningen och insmugglingen av hundar är oftast rent bedräglig. Djuren hanteras dåligt eller rent felaktigt, och många överlever inte transporten till Sverige. Risken är också stor att få in nya, farliga sjukdomar som riskerar att spridas till både djur och människor. Det enda sättet du kan vara säker på att ditt valpköp inte stödjer en kriminell och inhuman verksamhet är att vända dig till en uppfödare som säljer registrerade valpar och som även kan erbjuda dig att träffa modern och eventuellt också fadern till valparna.

Gatuhund?

De senaste åren har det blivit allt mer populärt att genom någon förening eller organisation adoptera en så kallad gatuhund från t.ex. Spanien. Det är lätt att som djurälskare välja just en sådan hund, för att man vill göra en insats och ge en individ ett lite drägligare liv. Om du bestämmer dig för en gatuhund så tänk på att, precis som vid köp av en svensk hund, göra klart för dig vad för ras eller raser som ingår i den hund du är intresserad av och noga överväga om de passar dig och de målsättningar du har med ditt hundäggande. Se också till att organisationen som förmedlar hunden är seriös i sin verksamhet och på så sätt kan leve-

ra en sund och välanpassad hund.

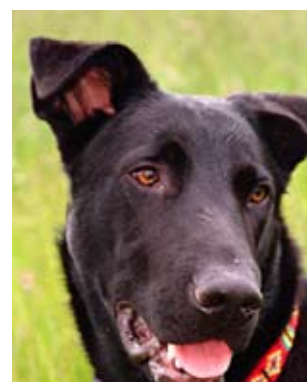
Uppfödarens jobb är över, men ditt har just börjat.....

Många uppfödare kräver, eller har åtminstone starka önskemål om, att deras valpköpare ska bidra till rasutvecklingen och avelsutvärderingen genom att vid lämplig ålder låta hunden genomgå olika tester. Sådana tester kan till exempel vara ett så kallat Mh, en beskrivning av hundens mentalitet grundad på dess reaktioner då den utsätts för en rad förkonstruerade situationer. Mh't är ett viktigt verktyg i aveln av framförallt arbetande raser och genom att som hundägare ta din hund genom ett sådant gör du inte bara uppfödaren, utan hela rasutvecklingen, en stor tjänst.

En annan "rutinundersökning" som brukar göras är röntgen av hundens höft- och armbågsleder. Defekter i lederna är vanligt hos framförallt medelstora och stora hundraser, och genom att röntga våra hundar hjälper vi till att bevara våra raser så friska som möjligt och motarbeta sjukdomar och defekter som kan vara mycket plågsamma och ibland dödliga.

Avslutningsvis, ju noggrannare du är innan hundköpet desto större är chansen att förhållandet dig och din hund emellan blir så som du har tänkt dig

Camilla Nilsson

Prova på läger (sök och spår) ! 9-11 november

Vem får vara med: Vi vänder oss i första hand till dig som är på "G", du har gått någon kurs och har en hyfsad grund att stå på när det gäller lydnad och kontakt. Du är intresserad av att fortsätta träna och vill gärna testa vad det innebär att träna spår och sök. Vi välkomnar också er som kanske hållit på och tränat bruks ett tag men inte riktigt kommit igång med tävlandet...

Om plats finns fyller vi sedan upp med intresserade som kommit lite längre...

Var: Vi kommer att bo i stugor på Sjötofta Fritid och träningsmarker finns i närheten.

När: Vi samlas fredag kväll 9/11 och avslutar någon gång efter lunch på söndag 11/11.

Äta: Mat köper vi in och sedan hjälps vi åt med "fixandet".

Vi som kommer att försöka oss på att lära er något är:

I spår Gunnel Hjort

I sök Sanna Lindqvist, Lena Josefsson

Ni ges tillfälle att prova bägge grenarna, eller om ni själva vill, träna samma gren bägge dagarna. Vi kommer också givetvis att prata mkt om vad klubben kan erbjuda i form av funktionärsutbildning och annat...

Anmälan snarast till Lena Josefsson, 0707-751913, 0325-47938 arb, 0325-72003 hem, eller mail lena@gefa.se

Frågor: Lena eller Sanna 0705-141662

Lydnads-km
Kommer att avgöras samtidigt som vår officiella tävling i december. Anmäl dig och slå två flugor i en smäll, ett "riktigt" tävlingsresultat och samtidigt chans på stoor pokal...

Bruks-km
Avgörs den lördag 27 oktober. Vi tävlar som förra året, alla kör ett appellspår och därefter lydriad i den klass man officiellt tävlar i. Resultat och bilder finns på webben.

Brukslydnadsläger

En träningshelg för bruksfantaster som behöver slipa på lydriaden. Vi planerar att försöka få till detta någon gång slutet februari början mars för att hinna putsa lite inför tävlings-säsongen.

Upplägget blir mer som "vanligt läger, dvs övernattnig i klubbstugan eller husvagn. Vi tränar hela dagen lång och på kvällarna funderar vi över teorier och annat...J Mat och fika ordnas gemensamt och kostnaden blir typ självkostnad för denna givande helg.

Håll utkik efter info på klubben och hemsidan www.kindbk.se

Ev. frågor och funderingar besvaras av Monica Schultz 0325-10192

Lydnadsklass träning

En helg för dig som tränar och tävlar lydnadsklass planeras någon gång efter nyår.

Vi kommer att bjuda in duktiga instruktörer och platser erbjuds dig som klarat av lydnadsklass 1. Träningen kommer att vara på klubben dagtid lördag-söndag. Fika och lunch kommer att erbjudas i stugan. Håll utkik efter info på klubben och hemsidan www.kindbk.se.

Ev. frågor och funderingar besvaras av Barbro Wiktorsson 033-252055

Stafett pennan
denna gång författad av
vår sekreterare Theresia Persson

Att våga göra någonting nytt!
Vem skulle inte tacka ja till en dykarutbildning i Australien, eller ett erbjudande om att rida islandshästar på Island, eller varför inte en gratis introduktionskurs i Salsa? Jag känner i alla fall en person som skulle tacka nej och det är jag!

Det finns nämligen ingenting som jag tycker är värre än att prova på nya saker som jag inte kan! Tanken på att inför publik (läs: andra nybörjare som troligtvis är lika osäkra) visa upp att jag inte behärskar en teknik eller inte kan utföra en rörelse perfekt ger mig Ågren!

Det är mycket behagligare att luta sig tillbaks i soffan och minnas de gånger som man har lyckats vinna över sin bror i minigolf, klarat en tenta, fått beröm på jobbet eller utplånat en medspelare i RISK. Så, varför blir man då inte sittande i sin sköna drömvärld? Varför ger man sig ut gång på gång och korsar farliga vägar och svåra hinderbanor?

Ja, troligtvis är det ren dumdristighet eller kanske är det rädslan för att man ska dö av tristess som driver en! För en sak är säker och det är att man aldrig vet vad slutresultatet blir innan man har testat. Det skulle ju kunna vara så (i alla fall teoretiskt) att man har en medfödd talang för att nicka bollar, skriva dikter eller träna hund.....

För mig personligen har införskaffandet av hund varit en av de mest nervpåfrestande saker jag har utsatt

mig för. Har man något behov inom sig av kontroll så är hundköp inte att rekommendera! Det är tillräckligt svårt att ha kontroll över sina egna armar och ben. Att dessutom försöka uppfostra ett djur med fyra ben, piskande svans och ett vidöppet gap är mer än vad en normal människa bör utsätta sig för, eller?

Hade jag vetat hur många höga berg som måste bestigas för att man ska få en lydig hund och en lycklig matte så hade min självbevaringsdrift satt stopp för valpköp långt innan Sir Arthur föddes! För att äga hund innebär att man återkommande måste utsätta sig för situationer som är helt nya och där man inte vet hur utgången ska bli.

Vårt första berg, Mont Blanc, besteg vi tillsammans när vi började valpkursen. Att kliva ur bilen på darriga ben och med fumliga händer försöka koppla Sir Arthur innan han anföll någon annan valp var ansträngande nog. Att dessutom försöka hålla skenet uppe för att de övriga på appellplanen inte skulle förstå att vi ingenting kunde krävde hela energireserven!

Den första syn som mötte mig när vi beträdde appellplanen var Anders M:s Keisha som på kommando låg kvar trots alla valpar som sprang omkring. Jag blev djupt imponerad men insåg samtidigt att det var meningslöst för oss att gå kursen för sådan lydnad skulle vi ändå aldrig uppnå! Men något hindrade mig från att vända på klacken och gå. Utmaningen att bevisa för mig själv att vi skulle klara det samt pedagogiska och trevliga instruktörer (Barbro W och Åsa Å) gjorde att vi fullföljde kursen trots att vi inte var bäst!

Av ren flax besteg vi Kebnekaise utan någon större ansträngning. Efter valpkursen var ett MH-test en bagatell. Vad det innebar visste vi inte innan testat var avklarat! Men vi var nöjda med vår prestation!

I år tvekade vi länge innan vi beslöt oss för att offra en semestervecka på att bestiga Kilimanjaro. Berget kändes obehagligt högt och utsikten att vi skulle blåsa av halvvägs var hög!

Denna gång visste vi dessutom om redan från början att vi skulle vara bland de sämsta. Detta utgångsläge bådade inte gott om man har en matte med prestationskrav! Så plötsligt satt jag där en lördag eftermiddag på klubbens altan och skulle ingå i en spårgrupp på Kindslägrät.

Under presentationsrundan av gruppens medlemmar växte berget till oanade proportioner. ALLA i gruppen hade flera års erfarenhet, de hade ägt flera hundar och samtliga hade tävlat, några t.o.m. i SM.

Under lägerveckan insåg jag att vägen till målet kan variera. Några deltagare valde att gå rakt upp, andra sicksackade och några av oss fick hjälp av de övriga med genvägar och tips om vilka partier som var lättast att ta sig upp på. Så trots alla farhågor så kom vi till toppen tillsammans med de andra i slutet av veckan!

Mount Everest borde vara vår nästa etapp. Men vårt högsta berg, att delta i en officiell tävling känns än så länge som en hägring. Vi behöver nog höjdräna lite mer först innan vi gör vår första etappstigning!

Att göra ny saker är obehagligt och kommer så alltid att förbli, men ju äldre och visare man blir (troligtvis det enda positiva med att åldras) desto mer inser man att vinsterna som de nya erfarenheterna ger vida överstiger obehaget!

Hälsningar
/TP och Sir Arthur som fortfarande njuter av utsikten från Kilimanjaro!

Lägerkommitté om lägret

Kindslägret 2007.

Så var åter ett kindsläger slut, och jag ska försöka summera det 30 e lägret med toppar och floppar.

Som alltid var det en positiv uppgift att vara med och arrangera lägret. Våra fantastiska instruktörer levererade som vanligt, och jag tror att alla fick full utdelning av veckan! Visst är dom kanon, dessa människor som kommer till oss för ett ganska löjligt litet arvode och delar med sig av sin stora kompetens och kunskap. Det kallar jag engagemang och ett brinnande intresse, för precis som dom säger själva så gör dom detta främst för att dom tycker att det är roligt, och jag hoppas att vi kan ge dom något tillbaks genom att se till att dom har trevligt under veckan och känner att dom har intresserade engagerade elever som tar med sig deras tips och råd för att sen använda dom ute på tävlingsbanorna!

Efter lägret åkte flera av instruktörerna hem och tävlade i sina landsmästerskap med lysande resultat. Turid och Somolli vann än en gång norska mästerskapen i sök, Geir låg även han bra till i resultatlistan, Jörgen bevisar sin storhet gång på gång och tog ännu ett guld i spårhundsgruppen med Izozou. Sverker och halva hans lägergrupp åkte till Piteå och tävlande SM i skydd (Sanna & Bosse i spår), och även de presterade mycket bra! Stefan, vår andre spårinstruktör knep en silvermedalj i skyddet.

Efter det samlades nästan allihop i Stockholm och gjorde upp i nordiska mästerskapen. Rolf åkte hem och fortsatte sitt nog så viktiga arbete med att utbilda och ta fram passande hundar för olika typer av sök (narkotika, vapen etc.) för norska tullväsendets räkning och i samarbete med den engelska polisen. Vår hjälppfigurant i IPO't såg till att ta hem VM för rottweiler i IPO, och Finn Bertelsen fortsätter väl sitt engagerade arbete med en sund och imponerande uppfödning av malinois, samt sitt arbete som instruktör och problemlösningskonsult inom IPO.

Vi i Kind BK är så glada att ni kom och tackar ödmjukast för 2007!

Hur hade vi det då under veckan som gick?

Jo det var blött, regnigt, och stundtals ganska kallt. Appellplanen tillika campingen var lerig och sank, markerna korsades av stora floder vi aldrig tidigare sett och det skickades efter gummistövlar från alla olika tänkbara håll, men humöret var det inget fel på! Varken hos hundar eller människor! Vi kämpade på, lärde oss massor och utvärderingarna var i det närmaste uteslutande positiva.

Det var ett stort läger i år, totalt var vi ca 80 personer fördelat på 7 olika grupper samt övriga funktionärer. Tyvärr var det ändå ganska många som inte kunde få möjligheten att vara med i år, och vi hoppas att de kan få komma med på nästa års läger istället!

På sponsringsfronten var vi lyckligt lottade, listan var lång och prisbordet på lotteriet välfyllt! Vi fick jätte snygga t-shirtar av Stormvallen, tack Jörgen och Karin som även i sista stund hyrde ut sin fina husvagn till oss då vi var en instruktörsvagn kort!

Vi vill även rikta ett stort tack till alla markägare som låter håller oss med fantastiska sök och spårmarker! Utan er hade det aldrig gått!

Vi i 2007 års lägergrupp tackar förr oss och ser fram mot nästa års upplaga av Kindslägret!

/Anna Gustafsson, Roger Rammus, Anders Mårtensson, Nina Danielsson och Sanna Linqvist.

MASKINSERVICE
ITRANEMO AB

Moavägen 2
514 32 TRANEMO
Tel. 0325-776 76
Fax 0325-707 10

MST

Kindslägret 2007

Det var med stor spänning jag, sambon, de fyra hundarna och husvagnen styrde vägen mot Kind och en hel veckas hundträning. Efter lite missöden med orienteringen i sjuhäradsbyggden lyckades vi äntligen hitta Kinds Brukshundklubb. Att som utsocknes försöka hitta på alla småvägar runtom Svenljunga, Tranemo och Ambjörnarp är då inte det lättaste. Som tur var undveks ytterligare missöden under veckan av våra eminenta "markansvariga" i de olika grupperna, de ledde oss med fast hand rätt både på asfaltvägar och betydligt mindre "kostigar" i omgivningen. Väl ute i naturen hade vi verkligen tillgång till fantastiska marker med stor variation. För oss "skåningar" är det extra trevligt att få tillgång till vidsträckta skogsmarker!

Vi i skyddsgruppen gjorde dock endast ett par utflykter till skogen. Istället plaskade vi mestadels runt på den mer eller mindre flytande appellplanen. Veckans regnmängd var enorm och det är helt otroligt att planerna höll så bra som de gjorde! Vår tappra instruktör Sverker och figuranten Peter gjorde ett fantastiskt jobb och klarade både sig och hundarna från skador trots det slippriga underlaget.

Efter mat och ofta välbehövlig varm dusch på golfklubben så bjöd kvällarna på trevligt umgänge och fina musikaliska framträdanden av bl.a. trubaduren (tillika skyddsinstruktören) Sverker. Och trots de ibland sena kvällarna så var alla deltagare uppe med tuppen och redo för att drillas av de duktiga instruktörerna. En fantastiskt trevlig och lärorik vecka som verkligen gav mersmak!! Hoppas vi ses nästa år!!

/Christine Ehrlander, med sambon Martin och 16 tassar

Vi sponsrade Kindslägret 2007:

Stormvallen.se

Hundsmedjan

Dog Action Art

Kinna Husvagnservice

Tranemo Grus och Betong

Nydéns Kiosk och bokhandel

GEFA i Tranemo AB

Gunnel Hjort, Anne Svensson, Teresia Persson,

Åsa Eriksson, Barbro Wiktorsson,

Jeanette Andreassen och Anita Mårtensson.

Rottweiler SM, ett jättearrangemang för vår lilla klubb, detta kräver förstås att många frivilliga ställer upp som funktionärer, själv la jag ut elit spår på lördagen och agerade skrivare på söndagen. Ensam hade jag förstås inte klarat av det men det var många som ställde upp och jag hörde i alla fall bara positiva kommentarer från de tävlande. En stor eloge tycker jag att vi ska ge alla funktionärer som ställde upp, för när man är tvungen att ha klockan på ringning även på helgen undrar man faktiskt varför. Dessa tankar försvinner dock ganska fort.

Det var en härlig höstdag och strålande spårväder på lördagen och då är det ganska skönt att gå ut i skogen. Jag hade god koll på var spåret skulle gå efter att ha rekat av terrängen veckan innan, så det var bara att ta det lugnt och gå ut efter angivet spårschema. Strax efter att jag kommit tillbaka från spåret anlände de tävlande, en aning tidigt, men det är ju bättre det än att komma sent. Det var bara för dessa att sätta sig ner och ta det lugnt ett tag, medan vi väntade på att det skulle vara dags att gå ut spåret och att tävlingsledarna och domarna skulle komma. Det var skönt att få sällskap där ute i skogen, kan bli rätt ensamt annars...

Tyvänn, måste jag säga, bröt min tävlande spåret, var tydligen inte deras dag. Hundens kom tydligen aldrig riktigt igång och tillslut lämnade han spåret helt. Men det är ju så det kan gå ibland. Efter att jag tagit emot dessa tävlande tog jag bilen för att möta ännu en tävlande, dagens sista spår-ekipage. Visste inte riktigt var jag skulle, men hittade ett ekipage som inte ens hade blivit påsläppta och förstod att jag hade kommit rätt. Kändes bra att de inte ens hade startat för då skulle jag bättre kunna ta tid på dem.

Domarna kom förstås även hit och efter att ha börjat med att bakspåra kom ekipaget tillslut ut ur rutan och begav sig runt spåret. Jag åkte vidare till spårets slut, som jag hade fått beskrivet av spårläggaren men kände mig rätt osäker på att jag var på rätt ställe, så jag ringde spårläggaren. Jag var på rätt ställe. Roligt var det för mig att detta tävlingsekipage tog sig runt spåret och även hittade slutet.

Som funktionär var det sedan dags att städa upp lite i skogen, våra hörnmarkeringar på rutorna plockades ner och så åkte vi tillbaka till klubben för att rapportera de tävlandes resultat. Som belöning för att vi varit i skogen i några timmar fick vi lunch i klubbstugan, även de i köket tycker jag ska ha en stor eloge, god mat har jag

alltid fått där.

På söndagen ringde klockan ännu tidigare och kallt var det utanför fönstret. Var bara att klä på sig ordentligt, långkalsonger var ett måste då jag visste att jag skulle stå stilla hela dagen. Kom i god tid till appellenplanen och hälsade på "vår" tävlingsledare, som självklart var glad att vi var där i tid.

Som skrivare lär man sig vad domaren tittar på och gör avdrag för i lydnaden och självklart kan man då lära sig vad man bör lägga ner mer tid på i sin egen träning. Jag blev smått förvånad över att majoriteten av ägare var kvinnor och inte män som jag i första hand kopplat samman med rasen. Visst jag vet fördomar, men det är ju också det man kan lära sig på en så här stor ras tävling.

Det var stor blandning på resultaten bland elithundarna, men trenden var att ju bättre det gjort ifrån sig tidigare desto bättre var de på lydnaden. Mitt arbete var klart strax före 12 och även idag bjöd klubben på lunch innan vi åkte hem.

Summa summarum, det är kul att vara funktionär och jag ställer gärna upp igen.

//Caroline Rundgren

Några av alla funktionärerna under helgen....

TGB

TRANEMO

GRUS & BETONG AB

Tel. 0325-188 20

GRATTIS!!

alla klubbmedlemmar som tävlat under säsongen.
Här nedan ser ni några kända resultat, vi är helt övertygade om att det finns måna fler som tävlat. Glöm inte att fylla i tävlingspärmen på klubben, det är viktigt inför årsslutet.

Fredrik & Nora vann VM i IPO för rottweiler	Ann Svensson	Spår	Certifikat
	Jeanette Andreassen	Spår	Uppflyttad till hkl
	Velle Karvonen	Spår	Uppflyttad till lkl
	Nina Danielsson	Spår	Uppflyttad till lkl
	Karolina Svensson	Spår	Uppflyttad till lkl
	Monica Schultz	Spår	Cert.poäng
	Agneta Potaszynski	Spår	Uppflyttad till högre
	Anette Sundqvist	Jaktprov	Nybörjarklass II-pris
	Urban Toftby	Jaktprov	Uppflyttad I-pris
	Henrik Persson	Skydd	Godkänd
	Gunnel Hjort	Spår	Uppflyttad till hkl
	Lasse Carlsson	Spår	Uppflyttad till lkl

Sjuhäradsmästerskapen 2007

Morgonsolen lyser när de nervösa och förväntansfulla ekipagen från klubbarna runt om i Sjuhäradsbygden samlas på parkeringen till Elfsborgs BK för en väldigt speciell tävlingsdag. För att Sjuhäradsmästerskapen är något alldeles extra, det kan nog alla vitna om som varit där.

Varje klubb ställer upp med ett lag om åtta ekipage – fyra stycken i bruks och lika många i lydnad. På så sätt har man en representant i varje tävlingsklass. När det gäller de lägsta klasserna – lydnadsklass 1 och appellklass bruks – så ska ekipaget vara i tävlingssammanhang helt "grönt", varken hund eller förare får tidigare ha startat i en högre klass än den de ställer upp i. Annars är det fritt fram för både gamla och nya medlemmar att ställa upp.

Klubbarna brukar turas om att arrangera det årliga Sjuhäradsmästerskapet. I år var det Elfsborgs tur, och de gjorde ett fantastiskt jobb! Den härliga, lyckade dagen avrundades framåt kvällen med god mat och umgänge oss tvåbenta emellan.

Tyvärr lyckades inte Kind försvara sin titel som Sjuhäradsmästare från 2006, istället blev det Mark BK som knep den välförtjänta förstaplatsen. Grattis säger vi till dem! Kind blev istället fyra i år med en lagtotal på 1897,85 poäng. Utöver vinnande lag koras även den för dagen bästa brukshunden och lydnadshund, som i år blev ekipage från Borås respektive Mark.

Nu är det på väg mot en mörkare årstid, men framåt sommaren kommer det återigen bli dags att välja ut och träna upp ett Sjuhäradslag inför mästerskapet 2008 – kanske vill just du vara med den här gången? Mästerskapet kommer dessutom att arrangeras av oss i Kind...

TK BYGG AB
Toftby & Karlsson Bygg AB

TRADITIONELLT KUNNANDE

FÖRENAT MED KREATIVT TÄNKANDE !

INDUSTRIGATAN 2 511 62 SKENE, TEL: 0320-33380

För vår del började "resan" mot Piteå på Kinds-lägrät 2006. Vi hade nämligen en instruktör från "Piite" och kaxig som man är var jag ju tvungen att säga att vi skulle vara med och att vi ville ha ett fint spår. Alltså, hunden var vid den tidpunkten uppflyttad till högre spår och för att få vara med på SM krävs ju ett par hyfsade resultat i elitklass men med sedvanlig optimism (tids- och vanlig) såg jag inte problemet.....

Framåt hösten framträdde problemställningen mycket tydligare: om man blir bortlottad på alla (högre-) tävlingar man anmäler till är det inte alldeles självklart att man får sitt SM-kval! Titta i tävlingskalendern, titta igen, titta noga – det måste väl finnas något man kan anmäla till? Det gjorde det: Saxnäs! INTE Saxnäs på väg till Piteå utan Saxnäs på Öland. Man kan ju tycka att Öland inte heller är nästgårds men jag lyckades faktiskt med prestationen att lura i husse att en helg på Alvaret i november är att betrakta som minisemester... När jag fick besked om att vi kommit med – båda dagarna – infann sig eftertankens kränka blekhet.

Alvaret = svåra spår, de skriver till och med på sin hemsida att det är väldigt speciellt. Och en hund som ganska nyligen fyllt två år och dessutom tränar sök och skydd och har en matte som jobbar heltid har av förklarliga skäl inte all världens rutin. Men, men, skam den som ger sig: vi har ju två veckor på oss! Så många konstiga spår på så märkliga underlag har inte många hundar gått under en så kort tidsperiod! Sedan var det dags att bekänna färg. För att göra en lång historia kort: Det regnade! Hela tiden och på något sätt från alla håll?! Alvaret såg till stora delar ut som en insjö. Husse kommer nog aldrig mer att åka med på minisemester i Sverige i november..... På lördagen kom vi inte runt spåret..... MEN på söndagen släpade hundstackarn faktiskt runt mig och gjorde dessutom ett bra uppletande och en hyfsad (=tillräcklig) lydnad i ösregn och drivas.

Då var vi alltså i elitklass. Hurra! Men, vänta nu: man ska ha två kvalpoäng också. OK, vi anmäler så mycket det går och börjar samtidigt intala oss att det faktiskt är alldeles för långt till Piteå för att det skulle vara ens nästan vettigt att åka dit. Under över alla under: Vi kommer med på nästan varenda elitspårtävling jag anmält till. Och tydligen hade jag inte gjort av med all tur nu heller. Vi lyckas få till två bra tävlingar och därmed poäng som borde räcka till kval. Bara att anmäla och hoppas..... under tiden blir hundstackaren "konstig", han vill lika mycket som vanligt men orkar ingenting!? Vi åker till veterinär och kollar och tar prover för tillsatser allt (utom dråktighet – det kändes överflödigt på en hane), inga fel?! Till slut "badar jag bort" Expoten och provar med Scalibor: bättre men inte bra. Resultatet av mina experiment blir att han får leva hela sommaren iförd barnstenschalsband och "pizzaspray" = hemmakok med bl. a. timjan. Och se, makterna är fortfarande med oss! Han är piggt och glad. Så vi får ställa in oss på att ta semester och åka såååå långt norrut att hade vi rest åt "rätt" håll hade vi hamnat i Italien.

Jag bokar stuga i Piteå och i Sundsvall; den senare för en övernattnings på vägen upp – det är lååååångt till Piteå – och börjar planera. Jag börjar dessutom trakassera vänner, bekanta

och alla andra jag hittar som kan tänkas gå en vända i skogen, tappa små pinnar och komma tillbaka till utgångspunkten inom rimlig tid (rimlig tid = ungefär två dagar). När det börjar närma sig resdags blir vi erbjudna en övernattnings utaför Norrköping. Ett erbjudande man inte kan motstå. Vi fick fantastiskt god mat, trevligt sällskap och en god natts sömn. Tack Fia och Torbjörn. På söndagkvällen landade vi i Sundsvall och då var vi lite mer än halvvägs..... Vägbeskrivningen till Piteå är egentligen ganska enkel: Ta dig ut på Sveriges baksida, kör norrut över kanten på kartan, fortsatt lika långt till, framme!

På måndag eftermiddag kom vi till Piteå och flyttade in i en liten mysig stuga utanför Pite Havsbad. Tisdagen och onsdagen ägnades åt turistande och att låta Bosse "luka på markerna". Eftersom både tävlande och de "närmast sörjande" som kommit upp tidigt bodde väldigt utspridda blev det inte så mycket social träning för matte och husse – kanske lika bra det. Åker man 126 mil (!) för ett SM ska man nog inte festa bort det. Torsdagen var det lottning och publik och försäljare började anlända. Och till publiken vill jag bara säga: Till Piteå åker man bara om man ska vara med eller är dum på riktigt! Fast jag får erkänna att det var kul att ha några kända ansikten på plats.

På fredagen tog allvaret vid. Vi började med plats och stega som gav betyg 10 – det känns skönt! Sedan var det dags för uppletande. Hund efter hund kommer tillbaka med 2 eller 3 föremål och betyg mellan 5 och 7. Hmm. När det är vår tur blir nog Bosse lite förvirrad av all publik och att rutan är uppmärkt med stora vita skyltar och letar sig ut i ett hörn där han stannar och tittar sig omkring: "var är min mamma?" Visslar in honom och skickar igen. Då får han ett föremål och pengarna trillar ner, tills nästa gång han hamnar i borte högra hörnet: Där stannar han och tittar på skylten som om han funderar på om han ska ta dagens eller veckans pasta..... Efter lite mer småstrul får han iallafall in tre föremål – betyg 6,75 och jag är väldigt nöjd med honom. Ung, orutinerad hund med inte lika ung men (i sammanhanget) nästan lika orutinerad matte och än så länge har vi inte skämt ut oss. Efter lunch åker vi ut till spårmarkerna. Ganska snart blir vi utkörda till spåren och efter en liten stunds väntan är det dags för påsläpp. Vi har fått vårt upptag på ett hygge, något som inte precis gör mig lugnare. (JA, jag var givetvis nervös MEN det var inte så illa som jag trodde det skulle vara.) Jag försöker intala mig att Bosse givetvis fixar detta men lyckas väl inte hela vägen. Samtidigt säger jag att bara han tar oss runt så är jag nöjd och DET menar jag faktiskt. Vid påsläppet går han ut fint, tar spår, kollar åt vänster och går höger. "Bakspår!" Helvete också! Men vi (Bosse) har ju iallafall spåret. Vänder hunden och kommer iväg. Spåret går omväxlande på knastertorrt hygge och ner i mossmark. Bosse sliter som en hund och spårar mestadels övertygande. I mossmarken ser jag spårläggarens fotavtryck och han ligger exakt i spåret. När vi har fått 5 pinnar har jag en känsla av att vi nog missat några stycken och jag VET att spåret är fullängd. Och DÅ tappar han spåret och vimsar fullväg åt vad som känns som helt fel håll..... Jag lyckas faktiskt samla ihop den röda och den vita hjärncellen och kommer fram till att vi nog ska gå tillbaka till stället där vi hittade pinne senast. Bosse verkar fortfarande lite osäker och är framförallt väldigt, väldigt

TROTT men han går iväg åt vad som verkar vara rätt håll. Dvs mot vägen och bilarna. När jag för länge sen, med anledning av mottagare och husse, konstaterat att vi åtminstone är någotsånär rätt, går han förbi slutet, vänder och plockar den långa pinnen. Så glad jag blev! Vi kom runt! Tiden räckte så vi får fortsätta.

Lördagens lydnad kördes i omvänd startordning dvs ledaren startade sist. Vilket innebar att vi fick en ganska tidig start. Rätt skönt faktiskt att få gå sin lydnad innan alla vaknat. Egentligen borde man förbigå lydnaden med en barmhärtigt tystnad. Det är den absolut sämsta lydnad vi någonsin presterat. Men jag är trots allt rätt nöjd med lydnaden. Bosse var lite tagen av det nya i situationen: bo borta, mååånga människor och jag var liite nervös här också. Det enda momentet jag tycker han kunde gjort bättre är skallet: där kom ett helt onödigt voff i tystanden. Andra missar, exempelvis missuppfattningar i fria följet och krypet får nog skyllas på en kombination av nerver (hos mig) och bristande koncentration (hos Bosse). Vi hamnade till slut på plats 17 och det tycker jag är helt OK.

Sammanfattningsvis kan jag säga att SM:et som tävling var välarrangerat. Däremot kändes allt runtomkring lite "tunt". Lite publik och lite försäljare, en del av tjugningen med SM brukar (iaf för mig) vara att gå runt och shoppa massor med grejor man vill ha/behöver/måste ha och det blev det inte så mycket med i år. Nu vet jag åtminstone varifrån myten om norrlänningar och dunkar kommer: Det är ingen myt - det är nödvång! Banketten hölls på ett konferenshotell på Nolia. De som kom tidigt kunde få både den officiella välkomstdrinken och en egen variant. När förrätten, efter en massa tal givetvis, kom på bordet var rödvin, vitvin, cider och Smirnoff Ice slut i baren. När huvudrätten var slut – vid 22-tiden – var ölen också slut..... Det hade iofs det goda med sig att vi var någotsånär fräscha när vi påbörjade den långa resan hem på söndagsmorgonen men på lördagkvällen hade en öl till inte varit fel.... De enda som inte verkade lida av baren tillkortakommande var de infödda norrlänningarna..... hmm. Om det var arrangören som klantade sig vid bedömningen av hur mycket dricka ett antal sörlänningar kan tänkas hålla i sig på en bankett eller om det var vi som inte klarade att ta seden dit vi kom överlåter jag åt andra att bedöma.

Tack alla som hjälpt och stöttat oss! Både ni som var där (puckon!), ni som supportade hemifrån och ni som hjälpt oss före och efter.

BOSSES BETRAKTELSE

Hej! Jag heter Bosse. Min favorit-gubbes-omgåttbortsigiskogen (Lena) lovade att jag ska få en chans att ge min syn på saker och ting här. Det är nämligen så att jag och min mamma inte alltid ser saker på samma sätt.... Jag får väl börja med att presentera mig: Jag heter alltså Bosse, eller, när jag tävlar och sånt, Lindjax Botox. Jag är gul, vacker och duktig! Det säger min mamma iallafall. Vi (jag, mamma och pappa) har precis flyttat till ett stort hus med egen (!) gräsmatta utanför Svenljunga. Jag jobbar som säkerhetsansvarig på en firma i Göteborg och tränar spår, sök och skydd när jag är ledig. Jobbet är helt OK, jag ligger mest på min plats och kopplar av och är beredd att varna mina jobbkompisar om någon obehörig kommer in. Enda problemet är att jag inte har körkort, så mamma måste köra mig till jobbet och det innebär ju att vi måste hitta sysselsättning till henne hela dagen också. Men precis som alla andra tycker jag att fritiden är roligast.

Min mamma jobbar med att köra mig till jobbet och sen sitter hon bara där hela dagen. Ändå tror jag faktiskt att hon har mera betalt än jag??!! För det mesta är mamma en snäll mamma: hon (och pappa) har köpt en hyfsat stor bil och en egen gräsmatta till mig. Det där med gräsmattan har iofs skapat ett litet problem, eller iaf beslutsångest: Mamma säger att jag ska få en egen korrek där jag kan ligga och lukta på blommorna..... Blommorna är inget problem, när vi var i Piteå bodde vi i en stuga med penséer utanför – såna vill jag ha! Problemet är att mamma säger att jag måste bestämma var jag vill ha korreken: Hur ska jag kunna veta det?! Det har ju inte varit sommar och varmt än, ju! Liite orättvis kan hon vara ibland: Hon säger t. ex. att jag är bortskämd,

bara för att jag ligger i soffan och sängen!? Det gör ju hon också..... Hon har lite andra skäl också som jag inte vill gå in på här. (Jag misstänker nämligen att hon kommer att läsa detta och jag vet hur det gick med min blogg när hon fick syn på den.) Ibland luras hon också! För ca. två år sedan sa hon att jag skulle fotograferas: Jag såg framför mig omslagsbilder.... kanske inte "Vogue" men eventuellt "Time Magazine", eller möjligen "Brukshunden".....eller åtminstone "Tassavtrycket"..... Då hade jag precis träffat Garp och såg ut som en bättre begagnad kamphund så jag försökte förklara för mamma att vi kanske skulle vänta tills mitt jätte-macho-kamphundsärr försvunnit, för att det inte skulle se ut som reklam för "Pitbulls, läder och nitar" eller nå't liknande men hon sa bara: "Det gör inget". Så jag tyckte att: "OK, då - är man snygg så är man" Istället för att åka till en klatschig fotostudio åkte vi till min doktor??!! Där gav de mig en spruta så jag på nästan-ingen-tid-alls blev sk*tfull och bara ville leta på någonstans att sova. Då började de lyfta upp mig på ett konstigt bord och vända och vrida och dra (!) i mig och det visade sig att de skulle fotografera insidan på mig..... Människor är konstiga!! Iofs sa min snälla doktor att jag är jättesnygg på insidan också men några omslagsbilder blev det inte! Men för det mesta är hon, som sagt var, snäll. Hon brukar köra mig till träningar och följa med på skogsprovenader. Så fort vi kommer till skogen brukar hon iofs bli lite konstig: Ni vet väl att det bor massor med lekkamrater i skogen? Det gör det iallafall! MEN dem får jag inte leka med, det räcker att jag sätter upp näsan och sniffar för att kolla vilka som är hemma så säger hon: "Nej, du får inte leka med Bambi/Hälge/Jösse!" Tråkigt! De verkar jättekul! VARJE gång jag ser dem springer de jättejättefort och skriker: "Kom och ta mig om du kan!" Och så FÅR jag inte??!!

Min pappa, ja. Jag vet faktiskt inte riktigt vad han jobbar med, han är iallafall väldigt lite hemma hos mig och mamma. Jag vet att han har en stoor bil – MYCKET större än min. Den bilen har jag inte fått åka med i men jag vet att i den förra bilen han hade fanns det en mjuk, skön säng att sova i. Pappa är faktiskt mycket snällare än mamma. Han ger mig alltid lite god mat och jag får alltid sova hos (egentligen PÅ) pappa. Om man råkar trampa på mamma när hon ligger ner blir hon skogstokig och fräser och sparkas, men hos pappa kan man alltid mysa. Dessutom brukar min pappa göra pangkakor till mig på helgerna (det är då han är hemma) med sylt och grädde, MUMS! Pappa bråkar aldrig med mig om lydnad och precision och annat onödigt heller, å andra sidan är han nästan omöjlig att få med ut och leka, så man får väl säga att mina föräldrar kompletterar varann.

Alltså, jag har hur mycket som helst jag vill berätta, ventilera och gärna diskutera: Typ; varför gör människor enkla saker så svåra? Men, men jag har inte hur mycket dator tid som helst (eftersom mitt jobb är viktigt och kräver att jag är uppmärksam har jag ingen egen dator, varken på jobbet eller hemma, utan jag måste snika till mig tid vid mammas dator) och dessutom sa Lena att jag inte får ta alla sidor i tidningen. Vi kan väl börja med det här som kallas sök: Alltså, hur svårt kan det vara? Det kan det! Om man är människa och känner att man måste komplicera saker. Bästa sättet att förklara vad jag menar är nog att ta med ett inlägg eller två från bloggen jag hade innan mamma upptäckte den och blev sur. Dessa inlägg gäller det ni kallar sök men är inte unika på något sätt: människor verkar kunna komplicera precis allt.

När jag förstått att man skulle hitta "gubbarna" för att få boll och godis inför de att jag först måste bära in en bit slang till mamma och sedan springa dit igen för att få leka och äta??? Ja, ja det kan jag väl göra då.

Lektion 1: Om du hittar gubbarna och berättar det för mamma får du boll och godis!

Så långt: inga problem MEN några funderingar,

1. VARFÖR kallas de "gubbar"??!! De jag hittar är nästan uteslutande femininer i olika åldrar. Hmm, kan det vara så att mamma inte fattat att det är skillnad?

2. HUR kan så många människor ha SÅÅÅ dåligt lokalsinne att de går vilse xx gånger på samma lilla yta? Har de ingen näsa, så de fattar att de varit där innan? Är de blinda? Eller, helt enkelt, korkade? Troligen det sista: när jag har hittat dem och fått dem ut till stigen går de ut på andra sidan och försvinner.....

När man fattat det här med att hämta slang – gå till mamma- springa tillbaka och leka så var allt lugnt - en stund - sen kommer något mamma kallar "kopplad påvisning" men som snarast borde döpas om till "släpa betonggris genom skogen"

Ja, ni fattar va? Det ska f-n vara hund! Nu har jag iochför sig lärt mig massor mer än jag kunde då men jag tycker fortfarande att ni gör det onödigt svårt. (Och jag fattar fortfarande inte varför de kallas "gubbar".) Om jag får ta lite plats i nästa tidning kan vi väl ta upp lydnad, uppletande eller spår? Det finns hur mycket konstigheter som helst där också!

Mvh / Bosse

Hur det känns att komma som ny medlem med sin busiga vovve!

Som alla kanske har märkt så är det en nervös känsla att komma som ny medlem till en klubb.

Man skaffar en liten vovve och så får man idén om att gå någon kurs med den, och så man letar upp sin närmaste brukshundklubb och tar reda på när nästa kurs börjar, sen ringer man och anmäler sig och tiden den går sakta till inskrivningen. Men när det väl är dags att åka dit så är man så nervös och man kanske har med sig sin lilla vovve som inte lyssnar och som bara skäller, man tänker att den får inte skälla och den får inte bråka för vad ska alla andra tro? Deras hundar är ju så snälla och dom lyssnar ju, säger någon "stanna" till sin hund så stannar den ju där. Sen om det är kurser eller 10 andra hundar där, det bryr inte den sig om. Då tar man sig en titt på vad man har i kopplet och tänker gud vad dom är duktiga men du bara skäller. Men man måste också tänka på det, att dom hundarna har tränat så mycket och så länge. Det man absolut inte ska göra när man kommer med en liten valp eller som jag själv gjorde, jag kom med en unghund som bara skällde på allt och alla. Det var att titta på dom duktiga hundarna som redan kunde allt.

Men min vovve han var ju inte så gammal och jag hade aldrig gått någon kurs med hundar innan, så jag visste inte alls vad ja skulle göra utan jag stod där med en skällande hund och sa tyst! Han lyssnade ju inte, så då sa jag TYST! en gång till och kände mig jätte dum. Men det är inte så farligt som man tror om sin hund skäller," hallå det är en hund hundar ska skälla!" Sen tyckte jag att det var jobbigt att man skulle ta med sig honom in i klubbstugan och det är massa andra hundar och så, men vad gjorde inte han, jo han la sig på golvet och somnade, där låg han tills att det var slut.

Efter några kurser sen så märker man resultat och man tänker inte på första gången när man kom och man kände sig minst i hela världen, utan då är det bara jätte kul att vara där och gå på kurser. Man lär sig mer för varje gång och man gör sina misstag. Det kanske tar lite tid innan man kommer på att "ja, men det var så man skulle göra och inte så som jag lärde honom."

Och det bästa av allt man får kontakt med sin bästa vän som man har dom närmsta 10 åren. En lydlig hund är en lycklig hund det tror jag faktiskt på.

Therese, ny i klubben

Ni har väl inte glömt ?!

Att besöka vår hemsida och vårt nya forum.

www.kindbk.se

Här hittar du all aktuell information när det gäller klubbens aktiviteter, forum, tävlingar och kurser.

VÄLKOMMEN !

marunga
www. .com

Komplett hemsida för under 2000:-

- Inklusive bilder och länkar
- Ingen månadskostnad
- Valfri bakgrund

Lothar Marunga

0325 - 410 02, 0706 - 41 42 10

§ 7. Rapporter

Lägergruppen

Det kommer antagligen att vara en rapport-grupp med på nästa års läger. Lägergruppen önskade förslag på instruktörer till lägret av medlemmarna. Det bestämdes även att lägerinstruktörerna skall vara med hela veckan. Alltså kommer inte lägergruppen att ta in någon instruktör som endast kan vara med några dagar. Jessica Lidén rapporterar att några instruktörer redan är klara inför nästa års läger! Men de efterlyser en till person som kan vara anläggningsansvarig i gruppen. Lägergruppen undrar om de får ge ersättning till den som åtar sig uppgiften. Månadsmötet beslutar om att detta är okej.

Tävlingskommittén

Förberedelserna inför skyddstävlingen den 18/11 är igång. Vi har fått tillgång till området kring Bergsås för tävling och träning.

Utbildningskommittén

Kurserna är i full gång. Diplom, utvärdering och intresseanmälan inför vårens kurser kommer att finnas på kontoret när kurserna närmar sig sitt slut. Åsa Eriksson och Linda Andersson kommer att gå en utbildning till allmänlydnadsinstruktörer som startar under hösten. Det är ett samarrangemang tillsammans med Marks BK, Elfsborgs BK, Borås BK och Kind BK. Agneta och Barbro kommer att gå en utbildning hos studieförbundet i oktober.

Stugkommittén

Det är osäkert om det går att genomföra dränering av appellplanen i höst. Som det ser ut nu är det alldeles för blött.

Annette Sundqvist åtar sig uppdraget att fråga kommunen om anläggningsbidrag för dränering.

Info-kommittén

Tidningen är på gång, men har inte gått i tryck ännu. Därför uppmanas alla medlemmar att de fortfarande kan skicka in material till tidningen. Lothar Marunga har på förslag att medlemmar erbjuds email adresser med prefixet @kindbk.se.

RUS

Månadsmötet anser att det är av hög prioritet att iordningställa en MH-bana. Målsättningen är att vi ska ha MH-prov nästa år. Katrina Westerholm är intresserad av att utbilda sig till MH-figurant.

Lothar Marunga har beställt 10 st böcker om MH och korning. RUS-kommittén kommer att få var sitt exemplar av denna. Resten kommer att säljas till medlemmar.

Arbetsgruppen för Rottweiler SM- 07

Tävlingen är genomförd med gott resultat. Vi har fått mycket positiv respons både från de tävlande och funktionärer.

Tävlingar

Velle Karvonen, Nina Danielsson och Karolina Svensson har tävlat appellklass spår. Samtliga blev uppflyttade.

§ 8 Förslag

Barbro Wiktorsson har på förslag att bjuda in Berit Sjöberg och "Charlie" som instruktörer till en lydnadsklasshelg framöver.

Lena, Sanna och Gunnel kommer att ordna ett "nybörjarläger" den 9-11 november. Det kommer att bli en prova-på-helg i spår och sök. Lägret kommer att hållas i Sjötofta.

Velle Karvonen lägger ett förslag om en resa till Kolmårdens djurpark för att titta på vargarna. Han undersöker om intresse finns.

Monica Schultz har förslag på att ordna en brukslydnadshelg, eventuellt i februari.

OBS OBS OBS OBS OBS OBS OBS!
Månadsmötesdag är återigen första onsdagen i månaden. Dock inget möte i januari, februari och juli.

Alla månadsmötesprotokoll finns att läsa i sin helhet på hemsidan. Kontakta webmaster eller ordförande för att få lösenordet.

Uppvisning av Kind BK på Glasets Dag i Limmared!

Den 16 juni var det dags för folkfesten Glasets Dag som hålls årligen i Limmared. Glasets Dag drar cirka 2000 besökare och bland annat bjuds det på olika uppträdanden och uppvisningar och en mysig knallemarknad.

I år hade Kind BK blivit ombudda att ha en uppvisning i samband med festligheterna, så vid middagstid samlades ett gäng frivilliga ekipage från klubben för att prata ihop sig om hur uppvisningen skulle läggas upp.

Då den nyfikna publiken samlats kring uppvisningsplanen, stegade den första gruppen med ekipage in på planen, där de av speakern Lothar Marunga kommenderades runt gemensamt i en trevlig lydnadskadriilj som utöver fritt följ även innefattade samtidiga lägganden och ställanden under gång samt olika typer av

inkallningar. Senare bjöds det också på individuella uppvisningar och uppvisningar i par, där man fick se prov på alltifrån apportering till hopp över hinder.

Sist ut var IPO-hundarna med sina respektive förare, som bjöd på en actionfylld och publikfriande uppvisning i skyddsarbete. Här passade man även på att göra lite av en teaterföreställning av det hela, med Ann i rollen som en dam som fallit offer för väskryckning, och figuranterna Anders och Mattias i rollerna som de skurkar hundarna skulle ta hand om.

Avslutningsvis bjöds alla uppvisningsekipage tillbaka in på planen, där de ställde upp sig på rad så att hundarna kunde tacka sin publik med ett unisont skällande och ta emot deras applåder

"Tantanne" och busarna Mattias och Anders, som senare fälls av Tanteannes beskyddare Dimrick.